

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 4567 din data de 19.04.2024

4567/2024

Domnului Mario Ovidiu Oprea
Secretar General al Senatului României

Biroul permanent al Senatului

190, 23.4.2024

Stimate domnule secretar general,

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. 1141/04.03.2024 prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii, spre avizare, Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, cu modificările și completările ulterioare (b84/26.02.2024), vă comunicăm că aceasta a fost analizată în ședința din data de 11 aprilie 2024 a Comisiei nr. 1 - reunită „Legislație și cooperare interinstituțională”.

Referitor la solicitarea de avizare a propunerii legislative, având în vedere prevederile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, precum și interpretarea dată de Curtea Constituțională sintagmei „acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești”, Comisia a reținut că nu se impune emiterea unui aviz de către Consiliul Superior al Magistraturii, urmând a fi exprimat un punct de vedere.

În continuare, Comisia a observat că prin prezentul demers legislativ se urmărește înăsprirea tratamentului sancționator în cazul infracțiunilor de trafic internațional de droguri de risc și de mare risc (art. 3 din Legea nr. 143/2000), de administrare de droguri de mare risc unei persoane (art. 7 din Legea nr. 143/2000) și de furnizare, în vederea consumului, de inhalanți chimici toxici unui minor (art. 8 din Legea nr. 143/2000).

Preliminar, cu privire la aspectele de formă, Comisia a constatat că prin propunerea legislativă se urmărește doar *modificarea art. 3, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 143/2000*, nu și *completarea* acestui act normativ, în condițiile în care titlul propunerii legislative se referă la ambele modalități de intervenție legislativă. Mai mult, la punctul 1 din propunere ar trebui să se facă referire strict la art. 3, nu și la alineatele (1) și (2), în raport de faptul că ambele alineate ale acestui articol sunt vizate prin acest demers legislativ.

De asemenea, referitor la art. 3 alin. (2) din propunerea legislativă, pedeapsa „de la 20 de ani la detențiunea pe viață” este o sancțiune imposibil de aplicat, întrucât nu sunt stabilite cele două limite ale pedepsei, *i.e.* minimul special și maximul special, fiind combinate două pedepse

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

penale: închisoarea și detențiunea pe viață. Așadar, sub acest aspect, propunerea nu ar putea fi adoptată, fiind contrară logicii de reglementare a pedepselor penale.

În continuare, cu privire la propunerea de majorare a limitelor de pedeapsă, *de lege lata* dispozițiile legale vizate au următorul conținut:

„Art. 3 - (1) Introducerea sau scoaterea din țară, precum și importul ori exportul de droguri de risc, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) privesc droguri de mare risc, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 7 - Administrarea de droguri de mare risc unei persoane, în afara condițiilor legale, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

Art. 8 - Furnizarea, în vederea consumului, de inhalanți chimici toxici unui minor se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.”

Referitor la limitele de pedeapsă ale infracțiunilor prevăzute la art. 3 alin. (1) și (2) din Legea nr. 143/2000, se constată că acestea au fost majorate prin Legea nr. 45/2023, publicată în Monitorul Oficial nr. 178 din 2 martie 2023. Față de această împrejurare, având în vedere și dispozițiile art. 3 din Codul penal privind activitatea legii penale, Comisia a apreciat că efectele adoptării recentelor modificări nu au putut fi relevate într-un timp atât de scurt (*a fortiori*, necesitatea înăsprii tratamentului sancționator), în contextul în care eventuala analiză necesară formulării prezentei propuneri s-a limitat exclusiv la faptele săvârșite ulterior datei de 5 martie 2013, definitiv judecate.

De asemenea, necesitatea majorării limitelor de pedeapsă pentru infracțiunile vizate prin prezenta propunere legislativă a fost analizată de către Comisia nr. 1 reunită – „Legislație și cooperare interinstituțională” la data de 17 octombrie 2023 (lucrarea nr. 18082/2023).

Cu această ocazie Comisia a reținut, printre altele, faptul că orice discuție cu privire la necesitatea modificării limitelor de pedeapsă nu trebuie să facă abstracție de diferitele concepții care stau la baza pedepsei penale și a condițiilor pe care aceasta trebuie să le întrunească pentru a servi în mod real și eficient la realizarea finalității sale.

Astfel, conform concepției retributive, Comisia a reținut că pedeapsa reprezintă un echivalent al răului cauzat prin fapta penală săvârșită. Cu alte cuvinte, pedeapsa corespunde dezaprobării pe care legea penală a exprimat-o atunci când a incriminat și sancționat cu pedeapsă fiecare faptă socialmente periculoasă, în ordinea valorii obiectului juridic ocrotit.

Din perspectiva condițiilor pe care pedeapsa penală trebuie să le întrunească, cea relevantă aspectului analizat este *justețea* acesteia, adică să fie dreaptă. O pedeapsă dreaptă este cea care corespunde naturii și gravității faptei, precum și vinovăției celui care a comis-o. Legea nu trebuie

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței Justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

să recurgă la pedepse decât acolo unde aplicarea acestora ar corespunde ideii de dreptate, proporțional calitativ și cantitativ gravității faptei.

Aceasta este ideea exprimată și prin expunerea de motive a actualului Cod penal, la baza elaborării acestui act normativ fiind și necesitatea reaşezării în limite normale a tratamentului sancționator.

Referitor la aceasta, s-a reținut că „practica ultimului deceniu a demonstrat că nu mărirea exagerată a limitelor de pedeapsă este soluția eficientă pentru combaterea criminalității. Astfel, deși pedeapsa pentru furtul calificat este în legea în vigoare închisoarea de la 3 la 15 ani, această sancțiune legală - nemaîntâlnită în niciun alt sistem de drept din Uniunea Europeană - nu a dus la o scădere semnificativă a numărului acestor fapte. De altfel, în perioada anilor 2004-2006, aproximativ 80% dintre pedepsele aflate în curs de executare prin privare de libertate pentru furt și furt calificat erau de cel mult 5 ani închisoare, ceea ce indică faptul că instanțele de judecată nu au simțit nevoia să aplice sancțiuni spre limita superioară maximă prevăzută de lege (12 ani în cazul furtului simplu, respectiv 15 ani, 18 ani și 20 de ani în cazul furtului calificat).”

Așadar, sub un prim aspect, Comisia a apreciat că întinderea și intensitatea represiunii penale trebuie să rămână în limite determinate, în primul rând, prin raportare la importanța valorii sociale lezate pentru cei care încalcă legea penală. Or, cu titlu de exemplu, se propun limite de pedeapsă pentru infracțiunea de trafic național de droguri de mare risc superioare celor prevăzute pentru infracțiunea de omor (potrivit art. 188 C.pen., uciderea unei persoane se pedepsește cu închisoarea de la 10 la 20 de ani).

În ceea ce privește propunerea de majorare a pedepsei infracțiunii prevăzute la art. 7 din Legea nr. 143/2000, s-a apreciat că nu trebuie să se facă abstracție de faptul că această infracțiune presupune și săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 3 alin. (2) din aceeași lege (deținerea drogurilor de mare risc), faptă pedepsită de lege cu închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi, reținându-se concursul real de infracțiuni, cu consecința aplicării unui tratament sancționator mai grav.

Referitor la sintagma „confiscarea averii” fără menționarea „dobândite ilicit”, s-a constatat că aceasta nu mai este de actualitate, fiind înlăturată în prezent din fondul legislativ pozitiv¹, față de garanțiile oferite de dispozițiile art. 44 alin. (8) din Constituție. Mai mult decât atât, confiscarea sumelor de bani ori a bunurilor care nu fac obiectul confiscării speciale poate fi dispusă în procesul penal ca măsură de siguranță, astfel că reglementarea unei asemenea sancțiuni nu este oportună. Nu în ultimul rând, s-a constatat că nu s-a făcut nicio propunere de modificare a Codului penal

¹ De pildă, pedeapsa complementară a confiscării parțiale sau totale a averii, prevăzută la art. 53 pct. 2 lit. c) din Legea nr. 15/1968 privind Codul penal a fost abrogată prin Legea nr. 140/1996.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

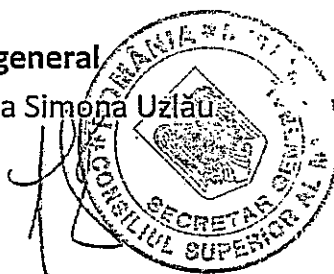
„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

pentru a se stabili, în cuprinsul dispozițiilor generale, categoria juridică a acestei sancțiuni de drept penal.

Față de cele reținute, deși politica penală a statului este lăsată la latitudinea legiuitorului, Comisia a apreciat că modificarea legislativă propusă nu poate fi adoptată în forma în care a fost transmisă.

Cu deosebită considerație,

Secretar general
Judecător Andreea Simona Uzlău

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011